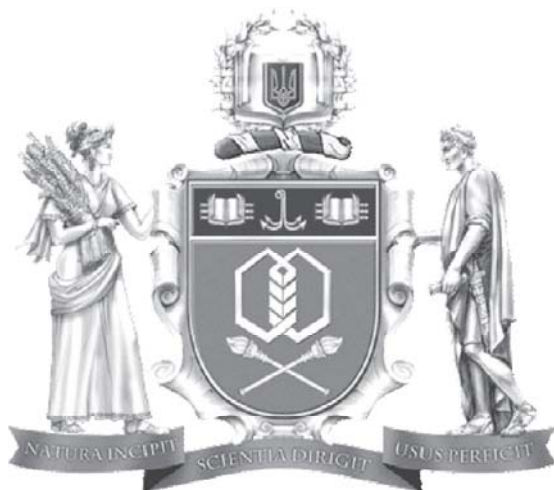

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

48

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

Матеріали конференції

*Розвиток методологічних основ
вищої освіти в ОНАХТ*

ОДЕСА 2017

Матеріали друкуються відповідно до рішення 48-ї науково-методичної конференції ОНАХТ “Розвиток методологічних основ вищої освіти в ОНАХТ”, яка проходила 12–13 квітня 2017 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Мардар М.Р., д-р техн. наук, професор,
Кананихіна О.М., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Волков В.Е., д-р техн. наук, професор,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Радіонова О.В., канд. техн. наук, доцент,
Купріна Н.М., канд. екон. наук, доцент,
Хобін В.А., д-р техн. наук, професор,
Васильєв С.В., методист

МЕТОДИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА

І. А. Осадча

Громадянська самосвідомість, патріотизм і висока моральність сучасної людини багато в чому залежить від знання і поваги законів суспільства та своєї країни. Становлення і розвиток правової держави тісно пов'язані з правовою культурою, яка сприяє утвердженню основоположних правових принципів, стабільного правопорядку, правомірної поведінки громадян, зростанню почуття правової відповідальності всіх членів суспільства один перед одним. Високий рівень правової культури є найважливішою ознакою правової держави. Правова культура впливає на всі сфери правового буття. Від рівня правової культури залежить ступінь суспільної активності громадян, реальні можливості участі в управлінні державними, громадськими справами. Правова культура сприяє оптимальній соціалізації особистості, покращує систему правової охорони і захисту її прав. Чим вищий рівень правової культури, тим якісніше і ефективніше правотворча і правозастосовна діяльність, тим більш досконалим стає устрій держави, діяльність його органів. Одним з найважливіших напрямків зростання правової культури населення та спеціалістів харчової сфери зокрема, виступає цілеспрямована правова освіта. В свою чергу системоутворюючою галуззю правових наук є конституційне право. На кафедрі соціології, філософії і права ОНАХТ воно вивчається в рамках дисципліни «Основи права», крім цього доброю традицією вже стало проведення круглих столів з різних аспектів конституційного права, на яких студенти виступають з аналітичними доповідями, відбуваються дискусії з практикуючими юристами, жваве обговорення гострих питань з аудиторією.

Зв'язок науки та її викладання зумовлює взаємовплив і взаємозбагачення для досягнення спільної мети – пізнання конституційного права як галузі національного права сучасної української держави, наближення до розкриття її сутності. Найбільш загальну задачу конституційно-правової науки можна сформулювати як накопичення і поглиблення знання про об'єкти конституційно-правової дійсності за допомогою загальних і спеціальних методів вивчення пізнаваних явищ і процесів. Завданням викладання виступає перш за все передача цього знання з використанням різноманітних методичних прийомів, що забезпечують їх засвоєння, вироблення навичок практичного застосування набутих знань і подальшого творчого розвитку. Рішення даного завдання в процесі викладання завжди пов'язане з умінням пробудити у студентів інтерес до науки конституційного права і переконати їх у важливості конституційно-правових знань для майбутніх професіоналів своєї справи.

Відправним принципом, який розкриває сутність предмета науки конституційного права є основна ідея, яка пронизує конституційно-правове законодавство. Вона об'єктивується в категоріях граничного рівня узагальнення, що охоплюють всю сферу конституційно-правових відносин і прямо або побічно виявляються у всіх нормах і інститутах конституційного

права. Подібну роль відіграють категорії «влада» і «свобода», які на ступені адаптації до пізнання предмета науки конституційного права уточнюються в категоріях «державна влада» і «громадянська свобода», що утворюють парну категорію. У своєму поєднанні і в своїй протилежності ці категорії відображають специфіку тієї сфери, яка вивчається наукою конституційного права. Тут влада і свобода знаходяться в стані пов'язаності, взаємного стримування і доповнення, що сприймається всіма структурними побудовами і методологічними блоками науки і відбивається на результаті пізнання – цілісному і систематизованому конституційно-правовому знанні. Поняття і категорії науки конституційного права є початковим рівнем і логічною основою систематизації конституційно-правового знання, а єдність понятійного апарату виступає показником її цілісності. Поняття і категорії мають втілюються в конституційно-правових принципах. З них складаються і ними оперують теорії, концепції, доктрини. Самі поняття виділяються і обґрунтовуються в процесі побудови складних теоретичних структурних утворень науки, будучи їх інструментом і результатом.

Останнім часом, у зв'язку з кризою освіти, деякі педагоги розгорнули справедливую критику негативних сторін традиційної методики навчання. Студент в ній виступає лише як ємність для заповнення інформацією. Отримувані «з рук» педагога знання являють собою лише певні данні, які засвоюються, в основному, за рахунок механічної пам'яті, а тому легко забуваються. Застосування традиційних методів юридичної підготовки призводить до елементарного заучування студентами певного алгоритму винайдення позитивних рішень юридичних задач. Завдання педагога, на нашу думку, полягає в тому, щоб розвинути розумові сили студента, змусити його самостійно шукати і знаходити найкраще для даної справи рішення. Фахівець повинен мати сміливість думки, тобто не тільки повторювати те, що робили до нього, а шукати оригінальні шляхи, іншими словами, сумніватися в усьому. Цьому студент повинен навчитися вже в процесі отримання освіти. При цьому цілком очевидно, що успішність навчання безпосередньо залежить від активності самої особистості, від характеру її діяльності. Немає ніякої користі в тому, що студент лише пасивно конспектує зі слів викладача готові рішення. У процесі підготовки студента пріоритет повинен бути відданий активним методикам як найбільш ефективним для напрацювання навичок і професійних якостей. Освітній процес – це, перш за все, взаємодія особистості викладача і студента. Професійна компетентність і творча індивідуальність педагога мають вирішальне значення. Особливо гостро це відчувається на практичних заняттях. Практичне заняття як форма групового навчання застосовується для колективного опрацювання тем навчальної дисципліни, засвоєння яких визначає якість професійної підготовки, для обговорення складних розділів, найбільш важких для індивідуального розуміння і засвоєння. Викладачеві необхідно не просто донести цілі і завдання дисципліни на практичному занятті, а й виховати повагу до закону, інтерес до його вивчення, знання власних прав і обов'язків. Набагато ефективніше відбувається вивчення і засвоєння того матеріалу, який цікавий як за формою, так і за змістом. Метою викладача є створення таких

умов, при яких кожен студент глибоко познайомиться з текстом Конституції України.

НТБ ОНАХТ